

Laaddienst: 6 mei 2012
 Kapelkerk, Laat 80, Alkmaar
 Voorganger: Til Hermans
 Serie: Gevangen in vrijheid
 Thema: Gevangen door bezit
 Tekst: Marcus 10: 17-31

Inleiding op stilte met klankschalen

We zongen: "ik wens je vrede"
 Vrede in de straat, de wijk, de stad, het land, de wereld.
 En ook
 Wensen we elkaar de diepste vrede, vrede van de stilte toe hier in dit uur in deze ruimte

De vrede van het hart.
 De vrede van Zijn
 De Vrede die voortkomt uit het diepst van ons wezen

De kerkvader Bassilius wenst het met deze woorden die aansluiten bij wat in de inleiding is verwoord: de raad van Jezus / God / de eeuwige opvolgen

Dat er vrede mag zijn in ons hart, rust in onze geest en stilte in het diepst van ons wezen
 Die stilte waarin we iets kunnen horen van de klank van de opdracht (naam) die aan ons is gegeven
 De opdracht (naam) die liefde is licht en leven

Laten we daarom even verstillen.....

Klankschalen.....

Overweging bij Marcus 10: 17-31

Het klinkt radicaal: ga naar huis, verkoop alles wat je hebt en geef het geld aan de armen, kom dan terug en volg mij.

Het klinkt zeer radicaal, zeker nu de westerse kapitaalmarkt schudt op haar grondvesten, bedrijven en banken failliet gaan en regeringen de mondvol hebben over bezuinigingen, er nog steeds grote bonussen worden uitbetaald en top salarissen de pan uit reizen. De bezuinigingen door gevoerd worden in de zorg en onderwijs etc.
 Er steeds meer mensen afhankelijk zijn van de voedselbank.

De huizenmarkt vast zit met al zijn problematiek van dien, zeker voor de mensen die moeten verkopen en het niet kunnen verkopen daardoor steeds verder in het moeras van schulden verdrinken.

Hoe gigantisch zijn we verstrikt "gevangen door bezit"; links of rechts om. Dat maakt niet uit of we rijk of arm zijn. Het bezit houdt ons bezig. En onze cultuur loopt vast in taal gebruikt van "mijn, mijn, mijn", en "ikke, ikke, ikke, ikke.

- omzien naar minderbedeelde geeft veel spanning
- Topsalarissen worden nog steeds goed geprepraat "ze hebben er voor gestudeerd en dragen verantwoordelijkheid".
- mensen die afhankelijk zijn van voorzieningen en voedselbanken wordt door een grote groep gezien "als eigenschuld dikke bult" dan moeten ze maar gaan werken.

- "Gevangen door bezit" Je ontkomt in onze westerse cultuur er bijna niet aan om je te verzekeren voor "van alles en nog wat" om bezit te beschermen. En daar betalen we samen hele hoge bedragen voor.

Natuurlijk, dit is een zwart / wit beeld, net zo zwart/wit als de beelden die regelmatig onze huiskamers binnenkomt via de media. Bezuinigingen en topsalarissen / hypotheke / verzekering etc.

Collectief lopen we vast in dit systeem van heersen, overleven en bezit.....

We zijn gevangen in een "ik win jij verliest mentaliteit".

Het lijkt er op dat wij allemaal "Gevangen zijn door bezit" en ons hoofd alleen nog maar bezig kan of moet zijn met bezit, met materie, er geen ruimte meer is voor iets anders.

Natuurlijk steek ik ook de hand in eigen boezem.

Volgens Lynne McTaggart zal het nog een korte tijd duren voordat ons asociale principes zover zijn ingeslepen dat we niet meer van ons huidige pad afkunnen. Zij roept ons op tot verandering "Nu"

De vraag van de persoon in het evangelie; "wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?" Geeft Jezus als 1ste de 10 richtlijnen, woorden - die aan Mozes gegeven zijn in de woestijn tijdens het rond zwerven, wanneer het volk zich verdiept in hoe je met elkaar het beste kan leven. Hoe je het beste een samenleving vorm kan geven. Door o.a. Eerbied voor het leven, eerbied voor de ander zijn spullen, eerbied voor de ouderen etc.

Daar heeft de man, volgens eigen zeggen zich vanaf zijn jeugd aan gehouden.

Jezus kijkt hem vervolgens "liefdevol aan" staat er. Vervolgens zegt Jezus "er ontbreekt nog een ding. Verkoop al je bezittingen en geef het aan de armen".

Alleen de richtlijnen, de geboden uitvoeren in het leven is kennelijk niet voldoende..... Dat is wel wat het lichaam nodig heeft! Maar wat heeft wat we noemen de ziel nodig?

Jezus zegt: verkoop alles "dan zal je een schat in de hemel bezitten";

Waar gaat dit verhaal over? Wat is de diepere betekenis van dit verhaal dat ondertussen al duizenden jaren met ons meegaat?

Gaat het alleen over gehechtheid en materie? Of is juist de diepere boodschap het onderricht voor de ziel, de houding van ieder mens persoonlijk

waar woorden als:

Verlangen naar
 Onthechten
 Afstand doen
 Barhartigheid
 Gerechtigheid
 Liefde
 Loslaten
 Durven te laten zijn
 Vertrouwen dat er voor je gezorgd wordt
 Geestelijke rijkdom
 Kunst van het leven
 Onvoorwaardelijke overgave aan het Leven
 Rijkdom in je zelf niet in bezit
 Durven uitdelen van al de kwaliteiten die je bezit zonder iets terug te verwachten
 Je durven te laten vallen en er op te vertrouwen dat het leven je leidt en er voldoende is om van te leven als we delen wat we hebben,
 een plaats krijgen .

Jezus geeft duidelijk aan dat wat we God noemen, liefde is, dat bij God alles mogelijk is!!!! Staat in vers.....

Durven we te vertrouwen dat het zo is?

De man die Jezus aansprak werd van de opdracht somber en vertrok.
 Hoe staan wij daarin nu de tekst naar ons toe komt?
 De leerlingen schrokken van het verhaal en Jezus beaamde dat het moeilijk is om het koninkrijk van God binnen te gaan'.

Hoe voelt dat voor ons?

Wie kan er dan nog gered was de volgende vraag van de leerlingen?
 Hoe denken wij daarover?

Jezus zegt dan: "bij mensen is dat onmogelijk maar bij God niet, bij God is alles mogelijk want God is Goed" (vers.....)

Als christenen geloven we dat we bestaan uit lichaam en ziel, Het leven van het lichaam heeft de materie nodig om te overleven.
 Het leven van de ziel is afhankelijk van een band met God, aan God dankt de ziel haar leven en haar innerlijke aard. Waar het lichaam naar verlangt is rijkdom en roem, dat is niet eigen aan de ziel, het is tijdelijk en het vergaat, de ziel komt slechts in God, de eeuwige tot rust. Daar ervaart de ziel schoonheid wijsheid liefde, in God ligt de geboorte grond van de ziel, haar oorsprong waaruit ze voort komt en naar terugkeert. Zoals het lichaam ontstond uit de aarde en daar naar terugkeert.

Is dat wat dit stukje evangelie ons duidelijk wil maken? Dat er grenzen zijn aan wat het lichaam nodig heeft, opdat er ruimte kan ontstaan om de eigenheid van de ziel zichtbaar te maken in deze wereld?

Wanneer we onze opdracht als christen serieus nemen, is onze taak in het leven, om met alle inspanning te streven naar contact met wat we tegenwoordig noemen het Christus licht in onszelf, de Godsvonk.

Niet alleen door de verhalen die aan ons zijn overgeleverd te lezen, maar te voelen te ervaren de aanwezige kracht die in ons allemaal zonder uitzondering aanwezig is.

De Godsvonk in ons - het christus licht in ons..... slechts de diepste liefde vanuit het hart is in staat zich te verenigen met wat we Christenen God noemen en vandaar uit te leven. Dat beïnvloed ons handelen, ons spreken, ons doen en wijst ons de weg naar een samenleving waarin "ik alleen win als we samen winnen" een weg naar leven in vrede een weg naar eeuwig leven

Dat we ons mogen laten vallen, mogen toevertrouwen in de stralen van het Licht in de Liefde van God.